

อุตสาหกรรมแฟชั่น สิ่งแวดล้อม และสังคม

กรณีตัวอย่างร่างกฎหมายว่าด้วยความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมแฟชั่น
ของรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา (ตอนที่ ๒)^๑

ปิยะขวัญ ชมชื่น^๒

ในตอนต้นที่ ๑ ผู้เขียนได้กล่าวถึงความท้าทายของกระแส Fast Fashion ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมแล้ว ตอนที่ ๒ นี้ ขอนำเสนอร่างกฎหมายที่น่าสนใจของรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เพื่อเป็นกรณีตัวอย่างของกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลและกำหนดกฎระเบียบด้านความยั่งยืนสำหรับอุตสาหกรรมแฟชั่นโดยตรง กล่าวคือ ร่างกฎหมายฉบับ Assembly Bill A8352 หรือกฎหมายใช้ชื่อว่า “Fashion sustainability and social accountability act”^๓ หรือในที่นี้ขอเรียกว่า “กฎหมายว่าด้วยความยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมแฟชั่น” ซึ่งร่างกฎหมายดังกล่าวยังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอร่างกฎหมาย หากผ่านการพิจารณาจะทำให้นิวยอร์กเป็นรัฐแรกของสหรัฐฯ ที่กำหนดเงื่อนไขด้านความยั่งยืนที่จะใช้กับอุตสาหกรรมแฟชั่นในรูปแบบของกฎหมาย^๔ โดยร่างกฎหมายดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำกับดูแลผู้ประกอบการที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมแฟชั่น กล่าวคือ ผู้ผลิต (Fashion Manufacturer)^๕ และผู้ค้าปลีก (Fashion Retail

^๑ บทความนี้จัดทำขึ้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

^๒ บุคลากรจัดทำข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายค้นคว้าและเปรียบเทียบกฎหมาย กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๓ เข้าถึงกฎหมายฉบับเต็มได้ที่ URL นี้ <https://www.nysenate.gov/legislation/bills/2021/A8352>

^๔ The National Law Review, “Is Sustainability En Vogue or the Newest Staple? What New York’s Proposed Fashion Sustainability and Social Accountability Act Could Mean for the Fashion and Other Industries,” สืบค้นเมื่อ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, จาก <https://www.natlawreview.com/article/sustainability-en-vogue-or-newest-staple-what-new-york-s-proposed-fashion>

^๕ Section 1. Short title. This act shall be known and may be cited as the "Fashion sustainability and social accountability act".

§ 2. The general business law is amended by adding a new section 399- mm to read as follows:

§ 399-MM. FASHION SUSTAINABILITY AND SOCIAL ACCOUNTABILITY ACT. 1. AS USED IN THIS SECTION, THE FOLLOWING TERMS SHALL HAVE THE FOLLOWING MEANINGS:

Etc.

Etc.

Seller)^๖ โดยมุ่งเน้นไปที่เฉพาะผู้ประกอบการสินค้าประเภทเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม^๗ และรองเท้า^๘ ที่ประกอบกิจการในนิวยอร์กและมีรายได้มากกว่าหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์ต่อปี^๙ โดยกฎหมายได้กำหนดให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ดำเนินการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลดังนี้

๑. การจัดทำแผนที่ของกระบวนการผลิตสินค้า (Supply Chain Mapping)

กำหนดให้ผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกต้องจัดทำแผนที่แสดงกระบวนการผลิตสินค้าในทุกระดับของกระบวนการผลิต ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบไปจนถึงการผลิตขั้นสุดท้ายอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของห่วงโซ่กระบวนการผลิต อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมายดังกล่าวไม่ได้ระบุรายละเอียดเนื้อหาของกระบวนการผลิตที่ต้องปรากฏในส่วนหนึ่งของร้อยละ ๕๐ แต่ได้กำหนดให้ผู้จัดทำยึดหลักสุจริต (Good Faith) ในการจัดทำแผนที่ดังกล่าวตามแนวปฏิบัติในการวิเคราะห์และประเมินการบริหารจัดการบนฐานความเสี่ยง (Risk-Based Approach) และกำหนดให้มีการเปิดเผยรายชื่อของผู้จัดหาสินค้า (Supplier) ด้วย^{๑๐}

(C) "FASHION MANUFACTURER" SHALL MEAN A BUSINESS ENTITY WHICH LISTS MANUFACTURING AS ITS PRINCIPAL BUSINESS ACTIVITY IN THE STATE OF NEW YORK, AS REPORTED ON THE ENTITY'S STATE BUSINESS TAX RETURN, AND PRIMARILY MANUFACTURES ARTICLES OF WEARING APPAREL OR FOOTWEAR.

^๖ Etc. Etc.

(D) "FASHION RETAIL SELLER" SHALL MEAN A BUSINESS ENTITY WHICH LISTS RETAIL TRADE AS ITS PRINCIPAL BUSINESS ACTIVITY IN THE STATE OF NEW YORK, AS REPORTED ON THE ENTITY'S STATE BUSINESS TAX RETURN, AND PRIMARILY SELLS ARTICLES OF WEARING APPAREL OR FOOTWEAR.

^๗ Etc. Etc.

(E) "ARTICLE OF WEARING APPAREL" SHALL MEAN ANY COSTUME OR ARTICLE OF CLOTHING WORN OR INTENDED TO BE WORN BY INDIVIDUALS.

^๘ Etc. Etc.

(F) "FOOTWEAR" SHALL MEAN ANY COVERING WORN OR INTENDED TO BE WORN ON THE FOOT.

^๙ 2. EVERY FASHION RETAIL SELLER AND FASHION MANUFACTURER DOING BUSINESS IN THE STATE AND HAVING ANNUAL WORLDWIDE GROSS RECEIPTS THAT EXCEED ONE HUNDRED MILLION DOLLARS SHALL DISCLOSE, AS SET FORTH IN SUBDIVISION FOUR OF THIS SECTION, ITS ENVIRONMENTAL AND SOCIAL DUE DILIGENCE POLICIES, PROCESSES AND OUTCOMES, INCLUDING SIGNIFICANT REAL OR POTENTIAL ADVERSE ENVIRONMENTAL AND SOCIAL IMPACTS AND DISCLOSE TARGETS FOR PREVENTION AND IMPROVEMENT.

^{๑๐} 4. THE DISCLOSURE REQUIRED PURSUANT TO SUBDIVISION TWO OF THIS SECTION SHALL INCLUDE, AT A MINIMUM:

(A) SUPPLY CHAIN MAPPING AND DISCLOSURE, INCLUDING:

๒. การเปิดเผยข้อมูลการสอบทานธุรกิจ (Due Diligence Disclosure)

ร่างกฎหมายกำหนดให้ผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกมีหน้าที่ต้องเผยแพร่ "รายงานความยั่งยืนด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม" (Social and Environmental Sustainability Report) ประจำปี ซึ่งต้องระบุนโยบายกระบวนการ และกิจกรรมการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่ได้ดำเนินการ เพื่อป้องกัน ลดผลกระทบและความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่อาจเกิดขึ้น โดยการจัดทำรายงานดังกล่าวกฎหมายระบุให้คำนึงถึงหลักการของสหประชาชาติด้านธุรกิจและสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน (The International Labor Organization Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work) แนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจสำหรับการดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคมและแนวทางสำหรับองค์กรข้ามชาติขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (The Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) โดยเนื้อหาของข้อมูลที่ต้องเผยแพร่ส่วนหนึ่งประกอบด้วย ลิงค์เว็บไซต์ของผู้ค้าปลีกและผู้ผลิตที่แสดงข้อมูลนโยบาย มาตรการและระบบการจัดการที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ข้อมูลความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ได้ประกอบการและความสัมพันธ์ทางธุรกิจในกระบวนการผลิต (Supply Chains) ข้อมูลการดำเนินการที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาความเสี่ยง เช่น แผนการดำเนินธุรกิจที่ระบุเป้าหมาย กรอบเวลาดำเนินการ และมาตรการติดตามผลการดำเนินงาน^{๑๑} เป็นต้น

(I) TAKING A RISK-BASED APPROACH, USE GOOD FAITH EFFORTS TO MAP SUPPLIERS ACROSS ALL TIERS OF PRODUCTION, FROM RAW MATERIAL TO FINAL PRODUCTION. A MINIMUM OF FIFTY PERCENT OF SUPPLIERS BY VOLUME ACROSS ALL TIERS OF PRODUCTION SHALL BE MAPPED; AND

(II) USING GOOD FAITH EFFORTS TO MAP THE SUPPLIERS AND ASSOCIATED SUPPLY CHAINS RELEVANT TO THE PRIORITIZED RISK, AND OBTAIN AND DISCLOSE THE NAMES OF PRIORITIZED SUPPLIERS.

Etc.

Etc.

^{๑๑} 4. THE DISCLOSURE REQUIRED PURSUANT TO SUBDIVISION TWO OF THIS SECTION SHALL INCLUDE, AT A MINIMUM:

Etc.

Etc.

(B) IMPACT AND DUE DILIGENCE DISCLOSURE, INCLUDING A SOCIAL AND ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY REPORT, TO INCLUDE EXTERNALLY RELEVANT INFORMATION ON DUE DILIGENCE POLICIES, PROCESSES AND ACTIVITIES CONDUCTED TO IDENTIFY, PREVENT, MITIGATE, AND ACCOUNT FOR POTENTIAL ADVERSE IMPACTS, INCLUDING THE FINDINGS AND OUTCOMES OF THOSE ACTIVITIES. SUCH REPORT SHALL INCLUDE, IN LINE WITH THE UNITED NATIONS GUIDING PRINCIPLES ON BUSINESS AND HUMAN RIGHTS, THE INTERNATIONAL LABOR ORGANIZATION DECLARATION ON FUNDAMENTAL PRINCIPLES AND RIGHTS AT WORK, THE ORGANISATION FOR

๓. การเปิดเผยข้อมูลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีความสำคัญ (Impact Disclosure)

ร่างกฎหมายกำหนดให้ผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ภายใน ๑๘ เดือนหลังจากมีการประกาศใช้นโยบายการดำเนินการ ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ส่วนหนึ่งประกอบด้วย ข้อมูลที่จัดทำในเชิงปริมาณเกี่ยวกับเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พลังงานผลกระทบต่อน้ำ การจัดการสารเคมี ปริมาณการผลิตวัสดุ รายการแยกประเภทวัสดุ ปริมาณการผลิตที่สามารถแทนที่ด้วยวัสดุรีไซเคิล รวมถึงข้อมูลรายงานก๊าซเรือนกระจกที่จะต้องได้รับการตรวจสอบและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล นอกจากนี้ ยังรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม เช่น แนวทางของบริษัทในการจูงใจให้ผู้จัดหาสินค้า (Supplier) ดำเนินการตามสิทธิของลูกจ้าง หรือการแสดงความเจตนาของค่าจ้างแรงงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าจ้างขั้นต่ำของท้องถิ่นและค่าครองชีพ เป็นต้น^{๑๖}

ECONOMIC CO-OPERATION AND DEVELOPMENT GUIDELINES FOR MULTINATIONAL ENTERPRISES AND THE ORGANISATION FOR ECONOMIC CO-OPERATION AND DEVELOPMENT DUE DILIGENCE GUIDANCE FOR RESPONSIBLE BUSINESS CONDUCT:

(I) A LINK ON THE FASHION RETAIL SELLER'S OR FASHION MANUFACTURER'S WEBSITE TO RELEVANT POLICIES ON RESPONSIBLE BUSINESS CONDUCT;

(II) INFORMATION ON MEASURES TAKEN TO EMBED RESPONSIBLE BUSINESS CONDUCT INTO POLICIES AND MANAGEMENT SYSTEMS;

(III) THE FASHION RETAIL SELLER'S OR FASHION MANUFACTURER'S IDENTIFIED AREAS OF SIGNIFICANT RISKS IN THE CONTEXTS OF ITS OWN ACTIVITIES AND BUSINESS RELATIONSHIPS SUCH AS SUPPLY CHAINS;

(IV) THE SIGNIFICANT ADVERSE IMPACTS ON RISKS IDENTIFIED, PRIORITIZED AND ASSESSED IN THE CONTEXT OF ITS OWN ACTIVITIES AND BUSINESS RELATIONSHIPS SUCH AS SUPPLY CHAINS;

(V) THE PRIORITIZATION CRITERIA;

(VI) THE ACTIONS TAKEN TO PREVENT OR MITIGATE THOSE RISKS, SUCH AS CORRECTIVE ACTION PLANS, TO BE CITED WHERE AVAILABLE, INCLUDING ESTIMATED TIMELINES, TARGETS AND BENCHMARKS FOR IMPROVEMENT AND THEIR OUTCOMES;

(VII) MEASURES TO TRACK IMPLEMENTATION AND RESULTS; AND

(VIII) THE FASHION RETAIL SELLER'S OR FASHION MANUFACTURER'S PROVISION OF OR CO-OPERATION IN ANY REMEDIATION.

^{๑๖} (C) IMPACT DISCLOSURE ON PRIORITIZED ADVERSE ENVIRONMENTAL AND SOCIAL IMPACTS WITHIN EIGHTEEN MONTHS AFTER ENACTMENT OF THE POLICIES, PROCESSES, AND OUTCOMES, INCLUDING:

๔. เป้าหมายในการลดผลกระทบ (Impact Reduction Targets)

ผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกมีหน้าที่ต้องกำหนดเป้าหมายประจำปีในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะเป้าหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะต้องกำหนดกรอบเวลา เกณฑ์มาตรฐานในการดำเนินการ การติดตามผลการดำเนินการ ที่สอดคล้องกับแนวทางการกำหนดเป้าหมายเกณฑ์วิทยาศาสตร์ของสถาบันทรัพยากรโลก (World Resources Institute: WRI) ด้วย^{๑๓}

ท้ายที่สุดนี้ ข้อมูลจากบทความที่ผู้เขียนได้นำเสนอไปทั้งสองฉบับนั้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัจจุบัน การดำเนินกิจกรรมของอุตสาหกรรมแฟชั่นมีความซับซ้อนและหลากหลายทั้งในเชิงกิจกรรมของแต่ละหน่วยการผลิตและในเชิงความหลากหลายของพื้นที่ดำเนินการ ทำให้อุตสาหกรรมแฟชั่นยังคงเป็นกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในวงกว้าง ความท้าทายที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องของปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรน้ำ การก่อกมลพิษ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ถูกปล่อยออกจากหน่วยการผลิตจำนวนมาก (carbon footprint) ไมโครพลาสติกที่ถูกทิ้งลงสู่ทะเล ปริมาณขยะจำนวนมากจากเสื้อผ้าและรองเท้าที่ไม่ใช้แล้ว ตลอดจนประเด็น

(I) A QUANTITATIVE BASELINE AND REDUCTION TARGETS ON ENERGY AND GREENHOUSE GAS EMISSIONS, WATER, CHEMICAL MANAGEMENT. GREENHOUSE GAS REPORTING SHALL BE INDEPENDENTLY VERIFIED, INCLUDE ABSOLUTE FIGURES AND CONFORM WITH THE GREENHOUSE GAS PROTOCOL CORPORATE ACCOUNTING AND REPORTING STANDARD AND THE GREENHOUSE GAS PROTOCOL CORPORATE VALUE CHAIN SCOPE THREE STANDARD PROMULGATED BY THE WORLD RESOURCES INSTITUTE;

(II) ANNUAL VOLUME OF MATERIAL PRODUCED, INCLUDING BREAKDOWN BY MATERIAL TYPE WHICH SHALL BE INDEPENDENTLY VERIFIED;

(III) HOW MUCH PRODUCTION HAS BEEN DISPLACED WITH RECYCLED MATERIALS AS COMPARED TO GROWTH TARGETS WHICH SHALL BE INDEPENDENTLY VERIFIED;

(IV) THE MEDIAN WAGES OF WORKERS OF PRIORITIZED SUPPLIERS AND HOW THIS COMPARES WITH LOCAL MINIMUM WAGE AND LIVING WAGES; AND

Etc.

Etc.

^{๑๓} (D) WHAT TARGETS, FASHION RETAIL SELLERS AND FASHION MANUFACTURERS HAVE FOR IMPACT REDUCTIONS, AND FOR TRACKING DUE DILIGENCE IMPLEMENTATION AND RESULTS, INCLUDING WHERE POSSIBLE ESTIMATED TIMELINES AND BENCHMARKS FOR IMPROVEMENT. CLIMATE CHANGE TARGETS MUST BE ABSOLUTE TARGETS, ALIGN WITH THE APPAREL AND FOOTWEAR SECTOR SCIENCE-BASED TARGETS GUIDANCE PROMULGATED BY THE WORLD RESOURCES INSTITUTE AND INCLUDE ALL SCOPES OF PRODUCTION. FASHION RETAIL SELLERS AND FASHION MANUFACTURERS SHALL MEET TARGETS AND REPORT THEIR COMPLIANCE ON AN ANNUAL BASIS.

LAW for ASEAN
by the Office of the Council of State of Thailand

ด้านแรงงานและสิทธิมนุษยชนที่ให้ความสำคัญกับการรับรองสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ความท้าทายในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ปัจจุบันเกิดการตระหนักรู้ถึงผลกระทบที่มาจากอุตสาหกรรมแฟชั่นในภาคส่วนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งภาคประชาสังคม บริษัทผู้ผลิต หรือการแสดงออกอย่างเข้มข้นในการเสนอมাত্রการค้าและการในรูปแบบของกฎหมาย ดังตัวอย่างการเสนอร่างกฎหมายของรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี โดยที่ร่างกฎหมายดังกล่าวยังอยู่ระหว่างขั้นตอนของการพิจารณาร่างกฎหมาย จึงยังคงต้องติดตามต่อไปว่าหากกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้วจะสามารถทำให้อุตสาหกรรมแฟชั่นมีความยั่งยืนและเป็นมิตรกับโลกได้อย่างเป็นรูปธรรมอย่างไรต่อไป

*****